

EL DIFÍCIL CAMÍ D'UNA ENTESA

UCE, any de canvis

A Prada enguany hi ha hagut canvis importants i, és clar, tensions. Mentre s'encarrila la continuïtat de la Universitat, afavorida pels nous canvis en la direcció, ha calgut arribar a un «pacte» entre sectors divergents

Rafael Vallbona (Prada de Conflent)

Tal com ja es preveia, la dissetena edició de la Universitat Catalana d'Estiu, a Prada de Conflent, ha estat marcada pels canvis provocats per la institucionalització. Com en tot procés de canvi, hi ha hagut picabaralles, que han acabat en una mena de pactes de «no-agressió».

Als pactes no es va arribar perquè sí. El carreró sense sortida en què s'havia entrat, per l'acció de grups que van escridassar el president del Parlament de Catalunya, Miquel Coll i Alentorn, i el posterior intent de Josep Guia, membre del patronat de l'UCE, de parlar en públic, cosa que li va ser prohibida per Max Cahner, va portar l'endemà a la necessitat d'una entesa cordial.

Entre les tensions organitzatives i els debats polítics i lingüístics, les diverses seccions acadèmiques han quedat sovint diluïdes i amb un interès estrictament limitat als alumnes de cada curs. No és estrany, per això, que, al claustre de professors i alumnes de dijous 22, algú es queixés de l'excessiva quantitat de debats i con-

ferències, en detriment de l'interès general de les seccions.

Precisament, han estat aquests debats i algunes de les persones que hi han participat els centres d'interès polític d'aquesta Universitat, per diversos motius. La participació d'alts càrrecs de la Generalitat de Catalunya, principalment, i de destacats membres de Convergència Democràtica de Catalunya (Macià Alavedra, Miquel Roca, Antoni Subirà) va provocar que, en un primer moment, es parlés d'un clar viratge a la dreta de l'UCE, prenent, a més, com a referència, el fet que enguany la Universitat havia rebut per primera vegada subvencions de la Generalitat de Catalunya i del Consell General dels Pirineus Orientals, que presideix el mateix batlle de Prada, Guy Malé.

L'alumnat contraataca

Si algun estament universitari no va captar d'entrada aquest procés de canvi a l'UCE, va ser l'alumnat, potser per un problema de manca d'informació.

Han estat diverses les opinions que coincideixen a dir que ja a la sessió inaugural es van dir coses sorpre-

nents per a gran part dels alumnes. La declaració de principis d'institucionalització i de rigorositat científica i acadèmica, que va fer el president de l'UCE, Max Cahner, va ser interpretada per molts com un retall del tradicional sentit lúdic i d'àmplia llibertat que havia presidit la Universitat des de la creació, l'any 1968. Però no era aquesta, ni de bon tros, la intenció de Cahner, com va tenir l'ocasió de desmentir pocs dies després de manera pública. Ell mateix reconeixia que la preocupació de l'equip rector pel procés acadèmic els havia fet descuidar una mica l'aspecte lúdic i festiu que havia fet de Prada un paradigma de la més absoluta llibertat.

Va ser just a partir d'aquest moment que la vida al liceu Renouvier va començar a fer un gir important. Es va restablir el ball fins altes hores de la matinada — on, curiosament, el grup madrileny Alaska y Dinarama era un dels qui tenien més èxit —, van tornar a aparèixer les begudes col·lectives de sagnia i d'aigua de València i, fins i tot, les representacions, amb més o menys encert, d'un succedani de moros i cristians.

Tot i això, va haver-hi persones

A l'esquerra, Max Cahner. Vestíbul del liceu, a la dreta.

que es van queixar al claustre perquè no els deixaven dormir de nit.

Però la resposta de l'alumnat també es va deixar sentir en l'aspecte acadèmic. Tant al claustre com a l'assemblea, va haver-hi una certa unanimitat a demanar que es tornin a fer els tallers de ràdio, premsa i dansa, i les seccions de sexologia, ecologia i d'altres temes més o menys alternatius. El consell rector va assegurar que tindria en compte totes aquestes peticions.

Debat político-lingüístic

Hi ha una frase que s'ha sentit dir més d'una vegada durant els deu dies de la Universitat Catalana d'Estiu: «venir ací és carregar les bateries». I és que l'UCE no és sols una «escola» en el sentit tradicional, sinó sobretot un fòrum on intercanviar experiències, èxits i frustracions, que permetin d'alimentar el debat constant entorn de la realitat nacional catalana, des de les disciplines més diverses.

Aquest debat, que fins ara havia estat harmoniós i que quasi havia monopolitzat les edicions anteriors de la Universitat, s'ha vist contestat enguany. D'una banda, per la mateixa organització, que pretén per damunt de tot reforçar-ne el caràcter científic i acadèmic. De l'altra, per algunes de les persones de rellevància que han estat presents en aquesta dissetena edició de l'UCE. Veus autoritzades, com les del Premi d'Honor de les Lletres Catalanes Josep Maria Llompart, del científic Antoni Lloret, o de l'escriptor Josep Piera, han coincidit a dir públicament que el projecte polític i lingüístic nacional català necessita una actualització, en funció de la realitat actual.

Aquestes afirmacions han xocat amb d'altres tan contundents com ara denunciar públicament, alguns participants de l'UCE per ser castellanoparlants o demanar que no es comprin cotxes d'una determinada marca, perquè aquesta no s'anuncia en català. Però el debat ideològic va tenir una extrapolació envers l'organització, quan el president del Parlament de Catalunya, Miquel Coll i Alentorn, va arribar a Prada per pronunciar una conferència sobre el Tractat dels Pirineus.

Coll havia fet unes afirmacions dies abans, que foren reproduïdes pel diari *Avui*, on criticava durament algunes organitzacions d'alliberament

nacional. Les paraules de Miquel Coll van ser considerades summament lesives per molts dels participants a la Universitat.

Aquella vesprada, tota la zona del gimnàs on es feien els debats i les conferències va aparèixer plena amb diversos cartells i, fins i tot, amb una pancarta on es podia llegir: «homenatge als terroristes d'abans i no defenseu els patriotes d'ara». En un altre cartell es podia veure un penjat amb la inscripció «Alentorn del coll».

La conferència es va desenrotllar amb normalitat, però, a la fi, nombrosos assistents van esclatar en crits d'«Independència» i visques a Terra Lliure. Josep Guia, membre del patronat de l'UCE, va intentar parlar, però Max Cahner no el va deixar. Coll se'n va anar immediatament a Barcelona. Aquest incident es va traduir al vespre en un enfrontament al si del patronat, entre Cahner i Guia. L'endemà, però, en el claustre, Guia es va retractar públicament, adduint que desconeixia una norma que havia instaurat el mateix patronat, per la qual les conferències no anaven seguides necessàriament de debat. El pacte havia estat servit, per tal de garantir la continuïtat en el procés d'institucionalització de la Universitat Catalana d'Estiu.

Que dura és la vida

Però, malgrat el procés institucionalitzador i les subvencions, les condicions de vida de liceu Renouvier van ser força dures. El mateix centre, creat fa vint-i-cinc anys, es troba en un estat de conservació deplorable, tot i que enguany s'ha agraït l'aigua calenta a les dutxes. Les comunicacions han estat difícils, fins i tot per als periodistes, ja que només hi havia un telèfon des d'on trucar, i, en general, tothom s'ha queixat dels àpats servits al menjador.

Tot i això, els esforços organitzatius s'han fet veure en aspectes com l'assistència quasi general de totes les personalitats convidades, un tema que s'havia incomplert sistemàticament en altres anys. També s'ha notat en altres serveis, com ara els plafons d'informació, el metge o la guarderia.

I és que les condicions de vida a Prada també han començat a canviar, com tota la universitat, però més tímidament.

Universitat de joves

«Un espai de formació nacionalitària»

Compartint amb l'UCE les instal·lacions del liceu Renouvier de Prada, enguany ha tingut lloc la primera edició de la Universitat Europea de Joves. Aquesta Universitat és una iniciativa d'Òmnium Cultural, Obra Cultural Balear i Acció Cultural del País Valencià. És adreçada a joves entre 15 i 18 anys, «que encara no estan en l'edat d'acudir a la Universitat Catalana d'Estiu i que tenen ací l'ocasió de cobrir un espai de formació nacionalitària que no tenen en cap altre lloc», segons ha declarat a *EL TEMPS* Enric Capilla, un dels responsables.

A l'edició d'enguany han acudit vint-i-un joves, principalment procedents del País Valencià. Una xifra que es pretén d'augmentar, en posteriors edicions, fins a uns seixanta.